

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У 1363/17
Дана 17.06.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Зорице Китановић, председника већа, Весне Даниловић и Весне Иконић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Деспотовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ЈП “Путеви Србије” Београд, Булевар краља Александра број 282, поднетој против туженог Министарство финансија Републике Србије у Београду, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број: 465-02-00136/2016-07 од 29.11.2016. године, уз учешће заинтересованог лица А.А. из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из Врања, Улица Народних хероја 12/8, у правној ствари експропријације земљишта, након одржане усмене јавне расправе дана 14.06.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 17.06.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац ЈП “Путеви Србије” Београд, Булевар краља Александра број 282, да заинтересованом лицу А.А. из села ..., општина ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, одлучујући по жалби овде заинтересованог лица, поништава се решење Одељења за урбанизам, имовинско-правне, комуналне и грађевинске послове Општинске управе Владичин Хан број 465-24/2015-04 од 26.01.2016. године, и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Наведеним првостепеним решењем одбијен је, као неоснован, захтев А.А. из ... за накнадно изузимање земљишта и то кп.бр. 1826, уписана у ЛН бр. ... КО ... .

Тужбом поднетом Управном суду дана 30.01.2017. године, уређеном поднеском од 21.03.2017. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа са законом прописаних разлога. Указује да је подносилац захтева тражио да му се експроприше катастарска парцела 1826 КО ... на основу члана

10. Закона о експропријацији, при чему као основ наводи да је извршена експропријација катастарске парцеле број 1956/1 КО ..., а да је првостепени орган утврдио да парцела 1826 КО ... није преостали део од катастарске парцеле 1956 КО ..., те да се из истог разлога не може применити члан 10. Закона о експропријацији. Цитирајући члан 65. став 2. Закона о планирању и изградњи истиче да се из орто-фото снимка, који доставља у прилогу тужбе, јасно може утврдити да је преостали део катастарске парцеле 1956/1 КО ..., парцела 1956/2 КО ..., а не кп.број 1826 КО ... . Додаје да се предметна парцела 1826 КО ... и не граничи са експроприсаном парцелом. Указује на пресуду Врховног суда Србије У. 4200/04 од 05.10.2005. године, коју доставља у прилогу тужбе. Наводи да се из приложене документације може закључити да за експропријацију катастарске парцеле 1826 КО ..., нема основа, те предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење као и да врати предмет надлежном органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице А.А., преко пуномоћника Горана Стошића, адвоката из Врања, доставило је дана 06.01.2022. године одговор на тужбу у коме наводи да је тужба неуредна, да не садржи све елементе да би се могло по њој поступати и из исте се не може закључити ради чега се подноси, као и да у истој није означена ни вредност спора, не садржи ни петитум, па се не може закључити због чега је иста поднета у погледу тужбеног захтева, јер је исти у конкретном случају неодређен, те предлаже да суд исту одбаци као неуредну. Нарочито указује да је тужба безпредметна, а ово из разлога јер није поднета против коначног акта, јер је у конкретном случају решењем чији се поништај тражи усвојена жалба а списи предмета враћени на поновно одлучивање првостепеном органу, те против таквог решења није дозвољено покретање управног спора, како исто није коначно у предметној управној правној ствари. Указује да је након доношења решења на које се тужилац позива у тужби првостепени орган донео решење, којим је поново одбијен његов захтев за експропријацију преосталог дела катастарске парцеле, на које је преко пуномоћника изјавио жалбу, а по којој другостепени орган није одлучио до дана подношења одговора на тужбу, те предлаже да суд тужбу одбаци као беспредметну, јер је поступање о истој у конкретном случају немогуће. Сматра да је апсолутно неоснован навод који се односи на то да се катастарске парцеле не могу експроприсати сходно члану 10. Закона о експропријацији из разлога јер он нема приступ до своје парцеле путничким возилом, као и другим превозним средствима, те је принуђен да своја возила и машине оставља ван своје парцеле, а да уз велики напор стиже до исте и пешице, као и да се из доказа који су саставни део списка предмета може јасно закључити да је захтев за експропријацију сходно члану 10. Закона о експропријацији основан. Уколико суд тужбу не одбаци, оспорава тужбу у целости и истиче да је иста неоснована, јер се у конкретном случају не може одлучивати у управном спору већ искључиво у управном поступку. Предлаже да суд обавезе тужиоца да му се надокнаде трошкови управног спора, на име састава одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара, као и за таксу на одговор на тужбу по таксеној тарифи, односно да му надокнади трошкове ангажовања пуномоћника, колико они буду износили до окончања поступка.

Управни суд је дана 14.06.2022. године одржао усмену јавну расправу,

применом одредбе члана 34. став 2. и 38. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), у присуству пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног тужиоца и туженог органа.

На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица остао је код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Сматра да су и жалба и тужба усмерене ка одуговлачењу поступка, да се из вештачења у управном поступку управо може закључити да не постоји економски интерес, да тужилац као власник катастарске парцеле на којима су постављене жичана и еластична ограда користи наведене парцеле, јер нема приступ до истих као и до објеката на тим парцелама. Наиме, заинтересованом лицу је постављена ограда дуж аутопута, онемогућен му је приступ парцелама, па он ради приступа истим мора да користи заобилазне путеве, односно да користи приватне поседе других лица. Уколико му та лица ускрате право пролаза биће онемогућен у коришћењу како пољопривредног тако и замљишта на коме се налазе објекти. Такође, оспорио је наводе да заинтересовано лице није било овлашћено да поднесе захтев сагласно одредби члана 10. Закона о експропријацији. Наиме, заинтересовано лице је водило и води више поступака пред органом управе у Владичином Хану на коју околност доставља записнике о саслушању заинтересованог лица у својству странке у поступцима експропријације катастарских парцела за потребе крајњих корисника овде јавног предузећа “Путеви Србије”. Трошкове поступка је тражио за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара по адвокатској тарифи, као и за приступ на једну одржану расправу у износу од 18.000,00 динара на терет корисника експропријације односно тужиоца.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из оспореног решења и стања у списима предмета произлази да је А.А. из ... првостепеном органу поднео захтев којим је тражио накнадно изузимање уз накнаду кп.бр. 1826 у површини од 6 ари 92 м², уписане у Лн.бр. ... КО ..., чији је он власник. У захтеву је даље навео да је изградњом аутопута онемогућена егзистенција његове породице, јер је предметна парцела, на којој се налази породични стамбени објект, потпуно одсечена од било каквог пута односно да до те парцеле не постоји прилаз. Првостепени орган поступајући по поднетом захтеву је од корисника експропријације ЈП “Путеви Србије” Београд затражио изјашњење да ли се предметна парцела налази у појасу експропријације, односно да ли је Главним пројектом експропријације за изградњу деонице аутопута “Царичина долина-Владичин Хан” ова парцела предвиђена за експропријацију. Од стране корисника експропријације ЈП “Путеви Србије” Београд, дана 24.12.2015. године примљено је обавештење у коме се наводи да кп.бр. 1826 уписана у ЛН ... КО ... не улази у појас експропријације, нити представља преостали део непокретности која се експроприше за потребе изградње аутопута ЈП “Путеви Србије” Београд, те је предложено да се власник парцеле по питању приступног пута обрати “Б.Б.” д.о.о. као инвеститору на изградњи аутопута. Првостепени орган је оценио да не постоји правни основ за експропријацију предметне парцеле, те је одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења. Против

првостепеног решења заинтересовано лице је изјавило жалбу у којој је навео да захтев није поднет јер се парцела налази у појасу експропријације, већ зато што изградњом деонице аутопута “Царичина долина-Владичин Хан” парцела на којој се налази породични стамбени објекат остаје без приступног пута и до исте се не може доћи аутомобилом. Предложио је да се након увиђаја на лицу места изврши вештачење да ли је изградњом аутопута онемогућено даље живљење на предметној парцели, као и да тужени орган укине ожалбено решење и предмет врати на поновни поступак и одлучивање. У другостепеном поступку тужени орган, позивајући се на члан 10. Закона о експропријацији, оценио је да је првостепени орган обавезан да у поновном поступку утврди да ли се ради о преосталом делу некада експроприсане непокретности истог власника, о чему ће прибавити изјашњење корисника “Б.Б.” д.о.о. ..., дакле предузећа које је и било надлежно за поступак експропријације на поменутој деоници “Царичина долина - Владичин Хан”. Након што утврди да ли постоји основ за поступање у смислу члана 10. Закона о експропријацији, првостепени орган ће по потреби да прибави налаз вештака на околности да ли постоји приступни пут, односно да ли је отежана даља егзистенција породице жалиоца А.А.. Имајући у виду наведено, тужени орган је у складу са чланом 232. став 2. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења с тим што ће првостепени орган у поновном поступку свему поступити у складу са ставовима туженог изнетим у оспореном решењу.

Одредбом члана 10. Закона о експропријацији "Службени гласник РС", бр. 53/95, "Службени лист СРЈ", бр. 16/2001, "Службени гласник РС", бр. 23/2001, 20/2009, 55/2013 (Одлука Уставног суда), 106/2016 (Аутентично тумачење) прописано је да ако се приликом експропријације једног дела непокретности утврди да сопственик нема економског интереса да користи преостали део непокретности, односно ако је због тога на преосталом делу непокретности онемогућена или битно отежана његова егзистенција, експроприсаће се, на његов захтев, и тај део непокретности.

Полазећи од чињеничног стања утврђеног у овој управној ствари и цитираних и примењених законских одредаба, правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је поништио решење Одељења за урбанизам, имовинско-правне, комуналне и грађевинске послове Општинске управе Владичин Хан број 465-24/2015-04 од 26.01.2016. године, и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд. Наиме, тужени орган је правилно одлучио обавезујући првостепени орган да у поновном поступку утврди да ли се ради о преосталом делу некада експроприсане непокретности истог власника, о чему ће прибавити изјашњење корисника “Б.Б.” д.о.о. ..., дакле предузећа које је и било надлежно за поступак експропријације на поменутој деоници “Царичина долина - Владичин Хан” и да уколико постоји основ за примену цитираног члана 10. Закона о експропријацији, првостепени орган је дужан да прибави налаз вештака на наведене околности. Ово стога што се из стања у достављеним списима не може извести закључак о правилности првостепеног решења и поступка у коме је исто донето, јер у списима предмета нема изјашњења корисника “Б.Б.” д.о.о. ..., дакле предузећа које је и било надлежно за поступак експропријације на поменутој деоници “Царичина долина - Владичин Хан”, те се на тај начин доводи у сумњу закључак првостепеног органа да не постоји правни основ за експропријацију предметне парцеле, односно на тај начин је

остало нејасно да ли сопственик преосталог дела непокретности има економски интерес да користи тај преостали део у смислу члана 10. цитираног закона.

Суд је ценио све наводе тужбе, али налази да исти нису од утицаја за другачије решење ове управне ствари, имајући у виду да је орган на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјалног право када је донео одлуку као у диспозитиву тужбом оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу другом диспозитива пресуде суд је донео применом одредбе чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, те применом одредбе члана 153., 154. и 162. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013- одлука УС, 74/2013-одлука УС, 55/2014 87/2018 и 18/2020), тако што су заинтересованом лицу А.А. из села ... признати трошкови управног спора на име састава одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара за заступање на једној одржаној расправи у износу од 18.000,00 динара, сагласно тарифном броју 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12, 99/20 и 37/21).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 17.06.2022. године, 22 У 1363/17

Записничар
Јелена Деспотовић,с.р.

Председник већа-судија
Зорица Китановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ